

Sygn. akt: X C 1712/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Stanisław Sadowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Paweł Sosnowski

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2016 r. w Toruniu

sprawy z powództwa (...) **Spółka Akcyjna w G.**

przeciwko **G. K.**

o zapłatę

orzeka:

I. zasądza od pozwanego G. K. na rzecz powoda (...) Spółka Akcyjna w G. kwotę 3 916,46 zł (słownie: trzy tysiące dziewięćset szesnaście złotych i czterdzieści sześć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot:

- 125,57 zł od dnia 17 sierpnia 2013r.,**
- 52,29 zł od dnia 1 października 2013r.,**
- 162,63 zł od dnia 17 grudnia 2013r.,**
- 176,71 zł od dnia 4 marca 2014r.,**
- 400,28 zł od dnia 18 kwietnia 2014r.,**
- 208,14 zł od dnia 21 czerwca 2014r.,**
- 383,69 zł od dnia 21 października 2014r.,**
- 116,18 zł od dnia 16 stycznia 2014r.,**
- 1 087,27 zł od dnia 8 maja 2014r.;**
- 416,61 zł od dnia 18 lipca 2014r.,**
- 345,30 zł od dnia 23 września 2014.;**
- 296,69 zł od dnia 21 października 2014r.,**

– 145,10 zł od dnia 14 maja 2015r.,

z uwzględnieniem zmiennej stopy procentowej odsetek ustawowych do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 717 zł (słownie: siedemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód (...) SA w G. wniósł o zasądzenie od pozwanego G. K. kwoty 3 916,46 złotych tytułem niespłaconej należności za dostarczoną pozwanemu przez powoda energię elektryczną.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ pozwany podniósł zarzut przedwczesności powództwa, albowiem strony miały dojść ustanie do porozumienia w sprawie odroczenia i ratalnego planu spłaty długu. Podniósł także zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu.

Powód zaprzeczył, jakoby strony doszły do porozumienia jak wyżej i wniósł zasądzenie powództwa w całości

Na rozprawie pełnomocnik pozwanego wniósł o rozłożenie długu na raty.

Sąd ustalił, co następuje

Na podstawie umowy stron powód dostarczał pozwanemu energię elektryczną do lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w T.. Z tego tytułu po stronie pozwanego powstało zadłużenie wobec powoda na kwotę dochodzoną pozwem za okres od sierpnia 2013 roku do października 2014 roku.

Pozwany, pomimo wezwania do zapłaty nie spłacił tego długu w żadnej części.

/Dowód:

-dokumenty:

umowa stron-k.11-13 akt, faktury VAT-k.14- 37 akt, noty odsetkowe-k. 38-39 akt, wezwanie do zapłaty z potwierdzeniem odbioru -k.40-43 akt, odczyty licznika energii pozwanego-k.44-47 akt regulamin powoda-k.48-52 akt, dokumenty egzekucji komorniczej - k. 147-149 akt./

Sąd zważył, co następuje

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów zawarte w aktach sprawy, przedłożone przez obydwie strony procesu, których autentyczności i wiarygodności żadna ze stron nie zakwestionowała.

Powództwo jest całkowicie zasadne, a wniosek pozwanego nie zasługiwał na uwzględnienie.

Jak wynika z treści art. 320 kodeksu postępowania cywilnego, rozłożenie długu na raty może nastąpić w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Podstawowym warunkiem takiego odstąpienia od zasady obowiązku natychmiastowej zapłaty na rzecz wierzyciela długu wymagalnego w całości, jest rękojmia, którą musi dawać zobowiązany, iż jest w stanie podolać obowiązkowi zapłaty zobowiązania w ratach. Tymczasem pozwany najpierw w sprzeciwie podnosił zarzut przedwczesności powództwa, powołując się na rzekome ustalenia ustne z powodem, którym powód zaprzeczył, a następnie przez swojego pełnomocnika wniósł na rozprawie o rozłożenie długu na raty. Nie stawiał się przy tym sam na rozprawie, nie przedłożył żadnych dokumentów dotyczących jego sytuacji osobistej, rodzinnej i majątkowej. Wniosek pozwanego o rozłożenie długu na raty został jedynie poparty oświadczeniem jego pełnomocnika o fiasku działalności gospodarczej, którą pozwany prowadził, oraz przedłożeniem dokumentów, z których wynika, iż przeciwko pozwanemu prowadzona jest egzekucja komornicza. Pozwany, choć reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w żaden

sposób nie wykazał nie tylko zasadności wniosku, ale także nie przedstawił Sądowi szczegółowo swojej sytuacji majątkowej, czym de facto uniemożliwił merytoryczną weryfikację tego wniosku.

W obecnej sytuacji powód jako wierzyciel pozwanego ma prawo oczekiwać zasądzenia na jego rzecz roszczenia jako wymagalnego w całości, a nie w ratach, których wysokości, przy tym materiale dowodowym, nie sposób było nawet miarkować. Należy przy tym mieć na uwadze, iż ostatecznie powództwo nie było kwestionowane przez pozwanego ani co do zasady, ani co do wysokości.

Wobec powyższego, Sąd na mocy art. 353 § 1 kodeksu cywilnego zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem w całości.

Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda zwrot kosztów procesu, po myśli art. 98 § 1-3 kodeksu postępowania cywilnego. Koszty te obejmują opłatę sądową oraz koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych, w tym koszty opłaty skarbowej od dokumentu pełnomocnictwa procesowego. Pozwany nie wykazał przy tym szczególnych okoliczności, które uzasadniałyby odstąpienie od obciążania go kosztami procesu.